2.1. Emanet

İslam kültür ve medeniyetinde emanet, korunması istenen maddi ve manevi bir sorumluluktur. Kişinin kullanıp sahibine iade etmek üzere aldığı eşyanın emanet olması gibi yönetim yetkileri olan hizmet makamları ve kamu malları da birer emanettir. Hukuki metinler, ulusal ve uluslararası antlaşmalar, sözleşmeler de emanet kapsamındadır. Emanetlerin amacına uygun olarak kullanılması, muhatap ve ilgililerine teslim edilmesi, yüklenilen sorumluluğun gereğidir.[24]

Yorumlayalım

Ey genç adam, bu düstur sana emanet olsun:

Ötelerden habersiz nizama lânet olsun!

(Necip Fazıl Kısakürek, *Çile*, 466)

Necip Fazıl'ın "düstur" ve "nizam" ifadelerini "emanet" kavramı çerçevesinde yorumlayınız.

İslam kültür ve medeniyetinde yönetim yalnızca yönetenlere emanet edilmemiştir. Yönetenlerin denetlenmesinden, yönetilenler sorumlu tutulmuştur. Yönetimin hem yönetene hem de yönetilene emanet edilmesi ideal bir toplumun hedefidir. Hadisişerifte *"Cihadın en üstünü zalim sultana karşı doğruyu söylemektir."*[25] buyurulmuştur. Hz. Ebu Bekir Dönemi'nde "Eğer adaletten ayrılırsam beni uyarınız." deyince sahabe, "Seni kılıçlarımızla düzeltiriz." diye kendisini uyarmışlardır.[26]

24 Karaman vd., *Kur'an Yolu Türkçe Meal ve Tefsir*, 2/82.
25 Ebû Davud, "Kitabu'l-Melahim", 17.
26 Abdülbâkî, *Müttefekun Aleyh Hadisler*, 506.